ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-141

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον. 22-71

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ — ΤΟΜΟΣ Γ' — ΔΡΑΧΜ. 20 — 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΜΑΡΤΙΟΥ 1936

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.27'—Δύσις 6.38'
Νίκωνος ὁσιομάρτυρος
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 16,5, ελαχ. 3,6
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 768,2

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

Πιστεύομεν ὅτι τὰ χθεσινὰ συμβάντα, ἐξ ἀφορμῆς ἐπιδημοσύνων συγκεντρώσεων εἰς ναοὺς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων, ἔπεισαν τὴν κυβέρνησιν περὶ μιᾶς δημιουργηθείσης ἐκτρόπου καταστάσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κίνδυνον σοβαρώτατον τῆς δημοσίας τάξεως.

Τὸ ζήτημα τῆς παροξύνσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν πέριξ σκηνωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε πάση θυσίᾳ νὰ τηρηθοῦν μακρὰν πάσης θεσθήλου χρησιμοποιήσεως ὡς ἐμβλημάτων κομματικῶν ἀντιμαχιῶν, μᾶς ἀπησχόλησεν ἤδη πρὸ δημέρου. Ἐξεφράζομεν τότε τὸν φόβον ὅτι μερικαὶ ἐπιδεικτικαὶ ὑπερβολαὶ ἐκ μέρους Φιλελευθέρων ἐπὶ τῷ πένθει των διὰ τὸν ἐκλιπόντα πολιτικὸν ἄνδρα θὰ προεκάλουν ἐκδηλώσεις θλιβερὰς ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς καὶ ὅτι οὕτω θὰ ἐδημιουργεῖτο ζήτημα τάξεως καὶ ἐσωτερικῆς γαλήνης. Αἱ χθεσιναὶ ἐκδηλώσεις ἐδικαίωσαν τὸν φόβον μας. Ἐδημιούργησαν ἤδη ζήτημα τάξεως, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις δὲν δικαιοῦται νὰ ὀλιγωρήσῃ.

Ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη, ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπελόγισε καλῶς τὴν σημερινὴν ψυχολογικὴν πραγματικότητα οὐχὶ εὐκαταφρονήτου ἀριθμητικῶς μερίδος τοῦ λαοῦ, ὅταν ἐδέχθη ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐπὶ διήμερον ἐκθέσεως τῆς σοροῦ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου εἰς προσκύημα ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς μευκολύνσεως τῆς συρροῆς ἀσμου ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάος πρὸς τοῦτο εἰς τὴν πρωεύουσαν. Καὶ ὅμως πρώτιον καὶ κυριώτατον μέλη αὐτῆς, ἦτο ἡ ἐξασφάισις τῆς τάξεως καὶ τῆς αλήνης. Καὶ μέχρι τῆς στιμῆς αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ἐν ἔδειξεν ἐμπράκτως ὅτι υναισθάνεται τὴν βαρύτητά της εἰς ὅλην της τὴν πληρότητα, ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ γεγονὸς ὅτι ἀφῆκε τὰ πράγματα νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς τὴν κατάστασιν ποὺ ἐνεφανίσθη χθές.

Ἀπὸ τῆς χθές, ἐν τούτοις, δὲν τῆς εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ παρίδῃ τὸν ὑφιστάμενον κίνδυνον τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως. Ἀνέλαβε ν' ἀποδώσῃ τιμὰς πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ πρὸς τὸν ἐκλιπόντα εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ὄχι εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου θὰ κηδευθῇ καὶ θὰ ἐνταφιασθῇ. Ἔχει τὸ καθῆκον νὰ λάβῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτρέψουν οἱανδήποτε διατάραξιν τῆς τάξεως ἐκ μέρους οἱουδήποτε. Καὶ δὲν ἐννοοῦμεν μέτρα κατασταλτικά, ἀλλὰ μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐκ τῶν προτέρων. Θὰ πρέπῃ πρὸς τοῦτο νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους πολιτικοὺς ἡγέτας; Θὰ πρέπῃ νὰ προειδοποιήσῃ καταλλήλως ὅλους τοὺς ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ρέποντας εἰς ἐκδηλώσεις προκλητικάς; Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται νὰ κρίνῃ καὶ νὰ πράξῃ κατὰ τὴν κρίσιν της. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν νηφαλίαν δημοσίαν γνώμην.

Δὲν θὰ ἦτο μόνον δεῖγμα κατωτέρου ἐπιπέδου πολιτισμοῦ ἡ συνέχισις τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς τάσεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν νεκρῶν εἰς πολιτικὰς διαμάχας. Θ' ἀπετέλει πρὸ πάντων μίαν νέαν ἀφετηρίαν ἐμπαθῶν διχονοιῶν καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ λησμονῇ ὅτι ὁ Βασιλεὺς εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς συμφιλιωτικῆς τῶν Ἑλλήνων προσπαθείας, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διακυβευθῇ μὲ ὀχλοκρατικὰς ἐκδηλώσεις τῆς χειροτέρας μορφῆς. Ἐὰν τὸ θελήσῃ, ἐὰν θελήσῃ νὰ πράξῃ μετὰ περισκέψεως ὅ,τι δὲν ἔπραξεν ἕως τώρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἡ κυβέρνησις, οἱ κίνδυνοι τῆς τάξεως καὶ τῆς γαλήνης ἠμποροῦν ν' ἀποτραποῦν. Ἐὰν ἐδείκνυεν ἐξ ἀρχῆς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως καὶ περισσοτέραν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν της, τίποτε ἐξ ὅσων προκαλοῦν τώρα τὰς σκέψεις αὐτὰς δὲν θὰ εἶχεν ἐκδηλωθῇ. Ὑπάρχει, ὅμως, ἀκόμη καιρὸς διὰ νὰ γίνῃ τὸ πρέπον χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς ἐσωτερικῆς μας γαλήνης.

Σκέψεις τῆς στιγμῆς

Βιβλιογραφία

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ κατ' αὐτὰς ἕνα τευχος φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Βιβλιογραφία Ἀνδρέου Μ. Ἀνδρεάδου», τὸ ὁποῖον περικλείει ὅλον τὸν κατάλογον τῶν δημοσιευμάτων του καὶ τὸν κατάλογον ὅσων νεκρολογιῶν ἐγράφησαν ὅταν ὁ θάνατος προῆρπασε ἀνήρπασε τὸν πολύτιμον αὐτὸν "Ελληνα, ποὺ ὅλοι τὸν ἀναζητοῦμεν.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶνε ἀξιέπαινος, ἀλλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ κάποιο ἄλλο τεῦχος, παραλλήλως πρὸς τὸ ἐκδοθέν.

Ὁ Ἀνδρεάδης δὲν ἦτο μόνον ὁ ἄνθρωπος τῶν βιβλίων καὶ τῆς μελέτης, ὁ λόγιος καὶ ὁ ἐπιστήμων, ποὺ μᾶς παρουσιάζει ἡ Βιβλιογραφία, ἡ καθοδηγοῦσα ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ γνωρίζωμεν ἀκριβῶς τί καὶ τί ἔχει γράψει.

Ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ἦτο καὶ ὁ Ἀνδρεάδης τῆς συντροφιᾶς, τῶν ὡρῶν ποὺ ξεκούραζε τὸ πνεῦμα του εἰς τὰς συνομιλίας μὲ προσφιλεῖς του φίλους. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀνδρεάδης δὲν πρέπει νὰ πάῃ χαμένος, διότι δὲν ἦτο ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρων ἀπὸ τὸν λόγιον καὶ ἐπιστήμονα Ἀνδρεάδην.

Ἂν θέλετε μάλιστα νὰ τὸ καλοεξετάσωμεν αὐτὸ ποὺ λέω, θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι στὴν συντροφιὰ ἐκδηλώνεται σαφέστερον ἕνας ἄνθρωπος ἀξίας, διότι ἐκεῖ μιλεῖ πιὸ ἐλεύθερα, μακρυὰ ἀπὸ τὴν πεδαχρίαν ποὺ ἐπιβάλλει στὸν ἑαυτὸν του ὁσάκις κάνει διάλεξιν, ἢ ὁσάκις γράφει βιβλίον.

Ἁπλλαγμένη ἡ διάνοια ἀπὸ τὴν ἀπουσφαιρα τοῦ γραφείου, σερβίρει εἰς τὴν συντροφιὰ μερικὰ συμπεράσματα, ποὺ ἀπεκόμισεν ἀπὸ τὴν συμβίωσιν μὲ τοὺς τόμους, ἢ ἄλλα συμπεράσματα παρατηρήσεων ἀπὸ τὴν ζωήν.

Καὶ ὁ Ἀνδρεάδης, μακρὰν τοῦ ἀπουδαστηρίου, ἤξευρεν ἐντέχνως νὰ καταρῇ προσκαίρως τὰ δεσμὰ τῆς συστηματικῆς ἐργασίας.

Καθισμένος ἕνα μεσονύκτιον στὸ καρεῖόν του Γαμβέτα, ἤκουε φίλον του τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῆς ἀξίας τῶν θνικῶν πανεπιστημίων.

Ἀπάφη καὶ ἔδειξε τὸ ἀπέναντι μέγαρον τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

— Νὰ δὲν διαφέρουν ἀπὸ αὐτὸ ἐδῶ, Ἡ Ἑλβετία δὲν ἔχει ἐπιστημονικὰς κορυφάς, ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸν Πορέτο. Οἱ ἄλλοι καθηγηταὶ της δὲν διέρουν ἀπὸ μᾶς ἐδῶ. Δὲν λέγω ὅτι εἶμεθα κακοί, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ὑσιφαί!... Ἡ Ἑλβετία εἶνε ὁ τόπος τῶν καλῶν ξενοδοχείων.

Καὶ ὅμως ἡ μετριόφρων αὐτὴ ἀπάντησις δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ θυμηθοῦμε ἔστω καὶ μόνον τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλικῆς Τραπέζης ποὺ ἔγραψε, καὶ ἡ ὁποία τὸν ἀνύψωσε σὲ ἐπίπεδον πολὺ ἀνώτερον ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον κατέταξε τὸν ἑαυτόν του, κατ' ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Τὰ βράδυα ὁ Ἀνδρεάδης εἶχε κέφι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ὡσάκις δὲ περιέγραφε τὴν ζωὴν τῆς γενετείρας του Κερκύρας, ἦτο ἀμίμητος σὲ χαοακτηρισμούς.

— Οἱ Κορφιᾶτες ἀγαποῦν τὴν οἰκονομία. Ὅλη κι' ὅλη ἡ διακόσμησις τῶν σπιτιῶν των εἶνε ἡ φωτογραφίες...

Καὶ ἐπεξετείνετο ἡ ἀνάπτυξις στὴν περιγραφὴν τοῦ κερκυραϊκοῦ ντόλτσε-φάρ-νιέντε, τῆς ραστώνης ἐκείνης, ἡ ὁποία ἔκανε καὶ πολλοὺς ἀνεπτυγμένους ἀνθρώπους ὄχι μόνον νὰ μὴν ἐργάζωνται σὲ ὡρισμένη θέσι, ἀλλὰ καὶ μίαν κατ' οἶκον πνευματικὴν ἐργασίαν νὰ ἀποφεύγουν, καὶ ἡ νὰ μὴ γράφουν τίποτε, καθ' ὅλην των τὴν ζωὴν ἢ νὰ γράφουν ἐλαχιστότατα πράγματα.

Ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῶν τῶν ἐντυπώσεων, ἕνα βράδυ στοῦ Ζαχαράτου ἔτυχε νὰ περνᾷ κάποιος ἐκ Χίου κύριος, ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως, σὲ πολλὰς μελέτας ἀσχολούμενος, ἀλλὰ ἀποφεύγων γραφίματα καὶ ἐργασίαν.

Ὁ Ἀνδρεάδης μᾶς δείχνει τὸν διερχόμενον :

— Αὐτὸς εἶνε κρῖμα ποὺ δὲν ἐγεννήθηκε ἐπτανήσιος !!...

Ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ εἶλκυε τὴν δηκτικότητα τοῦ Ἀνδρεάδη. Ἡ ἐποχὴ τοῦ 1909 καὶ τῶν πρώτων μετ' αὐτὴν γεγονότων ἦτο ἐποχὴ ποὺ εἶχε φέρει τὸν Ἀνδρεάδην σὲ ἐπαφὴν μὲ τὰς τότε ἑλληνικὰς προσωπικότητας, διότι εἶχε τὴν πολιτικὴν ἀντιπόκρισιν σπουδαίου εὐρωπαϊκοῦ φύλλου.

Ἡρέσκετο νὰ ἀναφέρῃ ἐκεῖνα τὰ χρόνια. Δὲν ἐλησμόνει τὸν Στέφανον Δραγούμην ὡς πρωθυπουργὸν μὲ θέλησιν καὶ μετρέαστον ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν κοινωνικὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε.

— Βλέπετε, ὁ Δραγούμης δὲν ἔκαμε καθηγητὴν στὸ Πανεπιστήμιον τὸν Κ. τοῦ σαλονιοῦ, ἀλλὰ ἔκαμε τὸν Σ. τοῦ καφενείου...

Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Νοεμβρίου 1910 ἦσαν ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἡ Ἀττικοβοιωτία, ὡς μία ἐκλογικὴ περιφέρεια, εἶχε 44 βουλευτάς.

— Κύριε Ἀνδρεάδη — τὸν ρωτᾷ στὴν αὐθουσαν τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» ὁ μακαρίτης Βενιζέλος — πῶς σᾶς ἐφάνηκε ὁ συνδυασμὸς ποὺ ἔκαμα στὴν Ἀττική ;

— Ἀνεμομάζωμα ἰταλικοῦ μπαλέτου, κύριε Πρόεδρε...

Καὶ ἔτσι μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰ ὁ Ἀνδρεάδης, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ σατυρογράφου Ροΐδη, ἐσατύρισε τὸν νεοανδρισμὸν τοῦ 1910, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπροσεξίαν τῶν δευτερευόντων ἰταλικῶν θιάσων.

Ἤξευρε δὲ καλὰ τῶν κυριωτέρων λαῶν τοὺς θιάσους. Καὶ ὡς θεατρικὸς κριτικός, ἐπρόσεχε ἂν τὰ ἐδῶ παιζόμενα ἔργα παίζονται ἀπὸ τοὺς "Ελληνας ἠθοποιοὺς ὅπως τὰ εἶχε δεῖ παιζόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ τοὺς ξένους.

Γιὰ κάποιον "Ελληνα ἠθοποιὸν δὲν εἶχε καλὴν ἰδέαν. Ἐν τούτοις σὲ μιὰ παράστασιν εἶδα τὸν Ἀνδρεάδην ἱκανοποιημένον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἠθοποιόν.

— Καλὰ τὰ καταφέρνει ἀπόψε. Ἐπῆρε ρόλον προστυχανθρώπου, καὶ βλέπετε ἐπιτυχάνει....

Δὲν θὰ προχωρήσωμεν σὲ ἄλλες ἀξέχαστες φράσεις τοῦ Ἀνδρεάδη.

Νομίζω ὅτι τὰ λίγα ποὺ ἀναφέραμε εἶνε ἀρκετὰ γιὰ νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως προκύψῃ ἕνα τεῦχος προωρισμένον νὰ συγκρατήσῃ τὴν συμπαθῆ ἀνάμνησιν τοῦ Ἀνδρεάδη τῆς συντροφιᾶς.

ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΗΣ

Τέχνη καὶ ζωή

«Ἀγγλικὸ ταχυδρομεῖο»

Τοῦ Στένταλ

Ἡ γαλλικὴ φιλολογία ἐπλουτίσθηκε τώρα τελευταῖα μ' ἕνα πολύτιμο ἀπόκτημα, ὅλη τὴ σειρὰ τῶν φιλολογικῶν ἀνταποκρίσεων ποὺ ἔστελνε στὰ ἀγγλικὰ περιοδικὰ ὁ Στένταλ ἐπὶ ὀκτὼ ὁλόκληρα χρόνια ἀπάνω σὲ ὅλα τὰ φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς του. Μὲ πολὺ ζῆλο καὶ μεγάλη προσοχὴ ἀνασκαλεύθηκαν ὅλα τὰ ἀγγλικὰ περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπὸ τὴν σεβασμία «Ἐπιθεώρηση τοῦ Ἐδιμβούργου», ὡς τὸ «Ἀθήναιον», συναρμολογήθηκαν, μεταφράσθηκαν μὲ ὅσο γίνεται περισσότερη ἀκρίβεια καὶ δημοσιεύθηκαν τώρα τελευταῖα σὲ πέντε μεγάλους τόμους ποὺ εἶνε ἀληθινὸς θησαυρὸς γιὰ τὴ γαλλικὴ φιλολογία. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου εἶνε τὸ «Ἀγγλικὸ ταχυδρομεῖο τοῦ Στένταλ».

"Οσοι ἔτυχε νὰ ἔχουν διαβάσει τὴ βιογραφία τοῦ μεγάλου συγγραφέως, ξέρουν ὅτι ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συναγωνιστὰς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ εἶχεν ὑπηρετήσει ὑπὸ τὰς διαταγάς του στὸ στρατὸ πρῶτα ὡς ἀνθυπίλαρχος καὶ ὕστερα ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ἐπιμελητείας. "Υστερα εἶχε πάρει μεγάλο αὐλικὸ ἀξίωμα, κάτι σὰν ἐπιμελητὴς τῆς βασιλικῆς χορηγίας, παρακολούθησε τὸν αὐτοκράτορα στὴν ἐκστρατεία τῆς Ρωσσίας ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐπιμελητείας Σώματος Στρατοῦ καὶ διετήρησε τὸ αὐλικὸ ἀξίωμά του ὡς τὴν πτώση τοῦ Ναπολέοντος. Στὸ ἴδιο φύλλο τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ποὺ ἐδημοσιεύθηκε ἡ παραίτησις τοῦ Ναπολέοντος ἀπὸ τὸν θρόνο στὸ ἴδιο φύλλο δημοσιεύθηκε καὶ ἡ δική του παραίτησις.

Ἦλθεν ὕστερα ἡ παλινόρθωσις τῶν Βουρβόνων καὶ ὁ Στένταλ, παληὸς βοναπαρτικός, δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ δουλειά, ἢ δὲν ἤθελε, ὅπως φαίνεται πιθανώτερο. Ἀπὸ τὰ φιλολογικὰ του ἔργα δὲν ἐκέρδιζε τίποτα γιατὶ στοὺς φιλολογικοὺς κύκλους εἶχε σχηματισθῇ ἕνα πνεῦμα ἐχθρότητος ἐναντίον του. Ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐδιάβαζε τὰ ἔργα του γιατὶ ἦταν συνειθισμένος νὰ διαβάζῃ τὸ ἐμφαντικὸ καὶ περίτεχνο ὕφος ποὺ εἶχαν τότε ὅλοι οἱ συγγραφεῖς καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὸ λιτὸ καὶ αὐστηρὸ γράψιμο τοῦ Στένταλ. "Επρεπε νὰ περάσουν περισσότερα ἀπὸ πενῆντα χρόνια γιὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ «διαφανὲς σὰν κρύσταλλο» ὕφος τοῦ Στένταλ ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, ὁ ὁποῖος σὲ μιὰ κατάλληλη στιγμὴ δὲν ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ ὅτι ὁ Στένταλ ἔγραφε καλύτερα γαλλικὰ ἀπὸ τὸν Σατωμπριάν.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι στὴν ἐποχή του ὁ Στένταλ περνοῦσε γιὰ ἐπικίνδυνος βοναπαρτικὸς καὶ μάλιστα ἀπὸ κείνους τοὺς βοναπαρτικοὺς ποὺ κρατοῦσαν ἀκόμα τὴν ἐπαναστατικὴ ἰδεολογία, γιατὶ καθὼς φαίνεται ὑπῆρχαν τότε πολλοὶ ποὺ δὲν ξεχνοῦσαν ὅτι τὸ βοναπαρτικὸ κόμμα εἶχε προέλθει ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση. Αὐτοὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ βοναπαρτικοὶ εἶχαν ἀποτελέσει ἀργότερα τὸ κόμμα τῶν «Λιμπερὼν» ποὺ τοὺς ἐμισοῦσαν οἱ βασιλικοὶ γιατὶ ἦταν οἱ Ἀριστεροὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Βοναπαρτικὸς καὶ Ἀριστερὸς ὁ Στένταλ δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ σὲ τίποτα. Δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ οὔτε στὴν πέννα του γιατὶ ἡ Παλινόρθωσις εἶχεν ἐγκαινιάσει ἕνα εἶδος φασισμοῦ στὸν τύπο καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶχαν θέση οἱ Λιμπερὼν στὴν δημοσιογραφία.

Κατὰ κακὴ του τύχη δὲν ἐκληρονόμησε τίποτα ἀπὸ τὸν πατέρα του ἂν καὶ ἐλπίζε ὅτι θὰ κληρονομοῦσε μεγάλη περιουσία γιατὶ ὁ πατέρας του εἶχε καταστραφῇ οἰκονομικῶς πρὶν πεθάνῃ. Σύνταξη δὲν ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ κράτος γιατὶ εἶχε διακόψει μερικὰ χρόνια τὴν ὑπηρεσία του στὸ στρατὸ καὶ ταξίδευε στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Ἰταλία. Ἦταν λοιπὸν καταδικασμένος νὰ ψοφήσῃ στ' ἀλήθεια ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἂν δὲν κατώρθωνε νὰ δημιουργήσῃ αὐτὸ τὸ σύστημα τῶν ἀνταποκρίσεων στὰ ἀγγλικὰ περιοδικὰ κ' εἶνε παράξενο πὼς τὸ πέτυχε ἀφοῦ στὴν Ἀγγλία δὲν τὸν γνώριζε κανεὶς ὡς συγγραφέα καὶ στὴν πατρίδα του δὲν εἶχε καμμία φήμη. Μέσα σὲ τρία ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὸ περίφημο βιβλίο του «Φιλολογία τοῦ ἔρωτος» εἶχαν πουληθῇ μόνο δέκα τρία ἀντίτυπα. «Τὰ ἔργα μου εἶνε ἱερά, ἔλεγεν ἀστειευόμενος ὁ ἴδιος, γι' αὐτὸ δὲν ἁπλώνει τὸ χέρι του κανεὶς νὰ τ' ἀγγίξῃ». Εὐτυχῶς γι' αὐτόν, ὅταν ἐπέρασαν δέκα πέντε χρόνια, μετὰ τὴν πτώση τοῦ Ναπολέοντος, ὅταν πειὰ εἶχαν καλμάρει τὰ πάθη στὴ Γαλλία, τότε κατώρθωσε νὰ διορισθῇ Γενικὸς Πρόξενος στὴν Τεργέστη.

Εἶχε τόση λίγη φήμη ὡς συγγραφεὺς ὥστε ἐπαρασημοφορήθηκε γιὰ τὴ δράση του στὸ στρατὸ καὶ ὄχι γιὰ τὰ φιλολογικά του ἔργα. Ἀλλ' ἤξερε πολλὲς εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες καὶ μποροῦσε νὰ γράφῃ ἀγγλικὰ κ' ἔτσι ἐσώθηκε. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖνη ἡ ἐποχή, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς «προρομαντική» ἦταν πολὺ δύσκολη γιὰ ἕναν συγγραφέα ὅπως ὁ Στένταλ ποὺ μόνος του ἤθελε νὰ κάμῃ μιὰ ὁλόκληρη φιλολογικὴ ἐπανάσταση. Ὁ ρωμαντισμὸς δὲν εἶχεν ἐπικρατήσει ἀκόμα καὶ ἡ φιλολογία διατηροῦσε τὴν ἀκαδημαϊκὸ χαοακτῆρα τῆς παληᾶς ἐποχῆς. "Ηταν μεταβατικὴ ἐποχή, δηλαδὴ κατ' ἐξοχὴν ἐπικίνδυνη γιὰ τοὺς νέους συγγραφεῖς.

Σ' αὐτὲς τὶς ἀγγλικὲς ἀνταποκρίσεις ὁ Στένταλ περιγράφει μὲ ἀκρίβεια καὶ ἀπόλυτη ἐλευθερία σκέψεως ὅλη τὴ φιλολογικὴ καὶ μουσικὴ κίνηση. Ἀλλὰ καθὼς δὲν εἶχεν ἀποκτήσει ἀκόμη σαφῆ καὶ συγκεκριμένο χαρακτῆρα ἡ νέα φιλολογία, ὁ Στένταλ συχνὰ δείχνει μιὰ ἔλλειψη κατανοήσεως καὶ ἰδιοτέρα στὴ λυρικὴ ποίηση. "Ηξερε ὅμως καλὰ τοὺς "Αγγλους καὶ τὰ φιλολογικά γοῦστα τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ μὲ τὸ φυσικὸ γιοῦμορ ποὺ εἶχε ἑκατὸ φορὲς νὰ δίνῃ ἕνα πολὺ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον στὶς ἀνταποκρίσεις του.

Γιὰ τὰ πρῶτα ποιήματα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ γράφει στὴν κριτική του ὅτι ὁ λυρισμός του εἶνε ὑπερβολικὸς καὶ κρύος, ὅτι ἡ ἐπιτυχία του ἦταν ἔργο κομματικῆς προπαγάνδας, ὅτι ἡ στιχουργική του ἦταν ἐλαττωματικὴ καὶ γενικὰ ὅτι τὰ ποιήματά του μποροῦσαν νὰ χρησιμεύσουν γιὰ ὑπνωτικά. Φαίνεται ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ εἶχε πληροφορηθῇ αὐτὴ τὴν κριτικὴ καὶ γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ ἄρχισε νὰ λέῃ ὅτι ὁ Στένταλ δὲν εἶχε καμμιὰ θέση στὴ φιλολογία, ὅτι δὲν ἔγραφε καλὰ γαλλικὰ καὶ ὅτι τὰ ἔργα του ἦταν ἀδιάβαστα. "Ηταν δηλαδὴ φανερὸ ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἦταν Δεξιὸς καὶ ὁ Στένταλ Ἀριστερὸς καὶ ἡ κομματικὴ διαμάχη ἔπαιζε μεγάλο ρόλο ἀκόμα καὶ στὴ φιλολογικὴ κριτική.

Ἐπίσης κατέκρινεν ὁ Στένταλ ὅλους τοὺς λυρικοὺς ποιητὰς τῆς ἐποχῆς του, τὸν Λαμαρτίνο καὶ τὸν Ἀλφρέντ ντὲ Βινὺ καὶ φανέρωνε ἀνεπιφύλακτον ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὰ ποιήματα τοῦ Μπερανζέ. Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὸ ὁ λόγος δὲν εἶνε διαφορετικός. Ὁ Μπερανζὲ ἀνῆκε στοὺς «Λιμπερών». Ἀντίθετα εἶνε πάντα φωτεινὴ καὶ εἰλικρινὴς ἡ κριτικὴ του γιὰ τὸ δραματικὸ θέατρο καὶ φαίνεται πὼς ἡ λυρικὴ ποίηση ἦταν ἡ ἀχίλλειος πτέρνα του. Γενικὰ ὅμως φανερώνει μεγάλη καταφρόνηση γιὰ ὅλη τὴ φιλολογικὴ κίνηση τῆς προρωμαντικῆς ἐποχῆς καὶ ὄχι μονάχα γιὰ τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν χαρακτῆρα των καὶ τοὺς στιγματίζει μὲ τὰ χειρότερα λόγια. «Ἡ φιλολογικὴ ἀξία τοῦ καθενός, ἔγραφε σὲ μιὰ ἀνταπόκριση, εἶνε ἀμέσως ἀνάλογος μὲ τὶς κοινωνικὲς σχέσεις. ποὺ διαθέτει. Καὶ ἡ ὅλη φιλολογία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν καθένα ὑπουργὸ τῆς Παιδείας ποὺ μοιράζει τοὺς διορισμοὺς στοὺς συγγραφεῖς».

Στὴ Γαλλία ἐξακολουθεῖ ἀκόμα, σχεδὸν ἑκατὸ χρόνια μετὰ τὸν θάνατό του, νὰ ὑπάρχῃ στοὺς κύκλους τῶν Δεξιῶν καταφορὰ ἐναντίον τοῦ Στένταλ. «Λιμπεράλ» καὶ βοναπαρτικὸς δὲν βρίσκει χάρη οὔτε τώρα ἀκόμα. Ἀλλὰ κι' αὐτὸ εἶνε εὐνόητο ἀρκεῖ νὰ λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι τὸ καλύτερο κριτικὸ ἔργο γιὰ τὸν Στένταλ τὸ ἔχει γράψει ὁ κ. Λεὸν Μπλοὺμ, ἀρχηγὸς τῆς "Αριστερᾶς. Ὑπάρχουν βέβαια πολλοὶ ποὺ πιστεύουν βαθειὰ ὅτι ὁ Στένταλ εἶνε τὸ κυριώτερο ἀντιπροσωπευτικὸ πνεῦμα τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, ὅπως ὁ Σαίξπηρ εἶνε τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ὁ Γκαῖτε τοῦ γερμανικοῦ. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ πολλοὶ ποὺ ἔχουν τὴν πεποίθηση ὅτι δὲν ἀξίζει τίποτα.

SER

ΕΝ ΟΨΕΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΟΝ

Γάλλοι στρατιῶται κατὰ τὰ τελευταῖα στρατιωτικὰ γυμνάσια τῶν "Αλπεων

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ φάσματος τοῦ πολέμου ὑπὲρ τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα, προσδίδει ἐπικαιρότητα εἰς τὸ ζήτημα τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ποὺ θὰ τὸν διεξαγάγουν, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν χωρῶν ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας εἶνε κοινὴ ἡ ἀντίληψις ὅτι θ' ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα, πέριξ τοῦ ὁποίου θὰ συσπειρωθοῦν τὰ δύο ἀντίπαλα στρατεύματα τοῦ κόσμου.

Πρόκειται περὶ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Διὰ τὸν γερμανικὸν στρατὸν ἔχουν ἤδη γραφῆ πολλά, κυρίως ἀπὸ ἐνὸς ἔτους καὶ ἐντεῦθεν, ὁπότε ὁ Χίτλερ ἐπανέφερε τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν θητείαν. Διὰ τὸν στρατόν, ὅ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 'Αργιεί. Δανειοπ. «Ντοπράτ των Νιγαρών».

ΑΛΚΗΣ 2. «Η Αλόφαντος», του Μολιέρου. ΚΕΝΤΡΟΠΟΛΥ. «Λάκρες Παιχνιδιάρες». ΚΟΡΥΤΣΑ. «Σκηρίτσα Χαν» και Ολικ. ΑΛΑΣΤΡΑ (Ιλίσια). «Ανθρωπάκια». «Η μονέρα». ΑΝΤΕΛ (Θέατρο Λαρίκαι). «Τράβα το κορδόνι, Πάρη».

ΜΟΝΤΙΑΣ. «Ο χορευτής γυμνάσιον». ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Της Κυρίας μέ σμόκιν»

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τραγούδι τών Βιβλίων». ΑΤΤΙΚΟΝ. «Επιφυλάκη». Β' Εβδομάς. ΟΤΕΑ. «Νύχτα γάμου». ΠΑΛΛΑΣ. «Ερωτικές καβαλλάρες». ΠΑΝΘΕΟΝ. «Δανσινόμαν». ΣΑΒΟΥΑΡ. «Δώκε μου γιά πάντα». ΣΤΟΑ ΠΟΣΕΙΔΩΝ. «Βαρυόβε πένθος». ΣΤΟΑ ΣΤΟΑ ΑΤΤΑΛΟΥ. «Μπαλλέτο Ντάνιν». ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΝ. «Ο κύριος Ιγκτε». ΑΡΗΣ. «Ενώπιον καλών αρμάτων». ΑΤΘΙΣ. «Εθνική συντριβή». ΒΥΤΑΝΙΑ. «Κάστρα Υπάρχουν». ΕΚΘΕΣΙΣ. «Νύκτος Ιακώβου». ΕΛΛΑΣ. «Ο Δράκος της Κίτρινης Θάλασσας». ΙΡΙΣ. «Ραγνώνιες κορίτσες». ΜΟΥΣΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Ο Μπαμπάς κάνει νάγκυστερς». ΠΑΛΛΑΣ (Περιστέρι). «Ο Χορτοπάτης». ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Η ουσία».

Πειραιώς και Προαστείων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Την Τετάρτην επί τω "Εθνι. Κύτταρος" Ιππικόν Τραγούδι.

ΠΑΛΛΑΣ. «Σαμψών».

ΣΙΜΠΛΟΝ. «Ανάσα με γιά πάντα».

ΧΑΪ-ΛΑΪ. «Τρίφοιρα».

ΣΤΟΑ (Καλλιθέα). «Ο κύριος δ Ενδεκάτος».

ΚΡΥΣΤΑΛ. «Η ζωή άγριος σημφωνος».

Ρεστωράν ντάνσινγκ

ΠΑΛΣ ΓΑΥΦΑΛΑ μέχρι πρωίας.

Ραδιόφωνον

ΔΕΥΤΕΡΑ, 23)9)36

Τδο εύθηρις του ειδοεπιστρεφούσου θα μπεταδοσουν:

Γαλλικά, οι σταθμοί Παρισίων την 9.10 π.μ., Παρισίων Τ.Τ. την 6.30 μ.μ., Τουλούζης 8.15 μ.μ. και Ραδιο-Παρί 10.30 μ.μ. Γερμανικά, οι σταθμοί Λειψίας την 8 και 11.30 π.μ., Λειψίας - Μπάχ την 8 και 11.

Γερμανικά, σκοπιές οι γερμανικοί σταθμοί στις 8 μ.μ. και 11 μ.μ.

ΒΙΕΝΝΗ (εκ. 517, μ. 506.8). 5.05 π.μ. Τραγούδια από φλάυτο. 6 μ.μ. Τραγούδια (Ρόμπινσον). Βαλς. 8.20 μ.μ. Ορχήστρα. 8.20 μ.μ. Σκέψεις: Σπανία για κόσμο. 9 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου. 10.10 μ.μ. Κονσέρτο βιολοντσέλλου. 11.20 μ.μ. Μουσική χορού. 12.10 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (εκ. 841, μ. 356.7). 6 μ.μ. Δίσκοι από σπάνιες πλάκες και δίσκοι. 7.30 μ.μ. Συναυλία από τον σταθμό "Ορίεντς του Βερολίνου. "Αριες από όπερες. 8.20 μ.μ. Συναυλία από τον σταθμό "Ορίεντς μ.μ. Συναυλία για πιάνο του Σοπέν.

ΒΕΡΛΙΝΟ (εκ. 716, μ. 419.8). 5.35 μ.μ. "Αγγλικά μαθήματα. 6 μ.μ. Μουσική χορού. 8.20 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου. 9.35 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου. 10.35 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΡΕΣΛΑΥΙΑ (εκ. 950, μ. 315). 9. π.μ. Συναυλία πρωινού. 12.10 μ.μ. Μουσική χορού. 11.30 μ.μ. Συναυλία πρωινού.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (εκ. 545, μ. 550.5). 6 μ.μ. "Αριες και τραγούδια. 7.30 μ.μ. Συναυλία από τον σταθμό "Ορίεντς Βερολίνου. 9 μ.μ. Συναυλία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας. (Μουσική Μπετόβεν). 10.35 μ.μ. Μουσική χορού. Ρίτσαρντ Στράους: Συναυλία για πιάνο και ορχήστρα. 12.10 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (εκ. 823, μ. 363). 6 μ.μ. Συναυλία ορχήστρας. 7.15 μ.μ. Ορχήστρα. 8.20 μ.μ. Συναυλία ορχήστρας. 10.55 μ.μ. Μουσική χορού. (Ν. Κονστάντ).

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (εκ. 509, μ. 589.6). 6 μ.μ. Συναυλία ορχήστρας. 7.15 μ.μ. Ορχήστρα. 8.20 μ.μ. Συναυλία ορχήστρας. 9.35 μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου. 10.35 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (εκ. 1071, μ. 280.2

ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΝΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Κατόπιν πρωτοβουλίας της Σκοπευτικής Ενώσεως του Πανεπιστημίου Bonn της Γερμανίας, έξι σκοπευτικοί αγώνες μεταξύ των Πανεπιστημίων των Αθηνών και της Βόννης θα διεξαχθούν κατά το προσεχές έτος. Ο σκοπός αυτών είναι η στενοτέρα γνωριμία μεταξύ των νεολαιών των δύο χωρών και η ανάπτυξις των φιλικών σχέσεων μεταξύ των δύο λαών. Ο πρόεδρος της Σκοπευτικής Ενώσεως του Πανεπιστημίου Bonn κ. Gerhard Necke Erick και κάτοικος εξέδωσε λόγους τελευθέντος προ μηνός μέλους της Ενώσεως, ο οποίος ευθέτως εν τη τάξει εξεφώνησε λόγον προς την Ιατρικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Γιμναστηρίου «Ν. Μαυρίδης» Ο κ. Necke Erick ανέπτυξε τους σκοπούς της Ενώσεως, οι οποίοι είναι η ανάπτυξις της σκοπευτικής αθλήσεως μεταξύ των φοιτητών, η ανάπτυξις της φιλίας μεταξύ των φοιτητών διαφόρων χωρών και η ανάπτυξις της σκοπευτικής αθλήσεως εν γένει. Ο κ. Necke Erick ανεκοίνωσε ότι η Ένωσις αριθμεί 98 επιτυχίας Hitlel με 88 Bassich 87, καλ Rinnert με 97.

Η ιδέα άρχισε από Πανεπιστημίου της Βόνης εις άλλους αγώνας της Ομοσπονδιακής Γερμανίας, ενώ επιτυχώς ανεπτύχθη και εις άλλα πανεπιστήμια. Τώρα ευρίσκεται προ της θύρας η διεξαγωγή αγώνων μεταξύ των Πανεπιστημίων Βόννης και Αθηνών κατά το σύστημα Postwettkampf.

Η κατά πάντα αξιέπαινος και τόσον προσδεκτική πρόσκλησις του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου, «Ν. Μαυρίδης» συνέγειρε την θετικήν και άθορύβου δράσεως του Σκοπευτικού του τμήματος, το οποίον θα γυμνάσουν κατέχει επί τριετίαν το Γερμανικόν Κύπελλον Νικητηρίου Σημαίας, το οποίον θα φυλάξη εις τα ένδοξα χρονικά του. Ο Πανεπιστημιακός σκοπευτικός σύλλογος «Ελληνικός Ιππότης» υπό την αρχηγίαν του φοιτητού κ. Herbst και πρόκειται να άντιπροσωπεύσουν τους χρωματικούς μας φοιτητικούς συναδέλφους των εις το εξωτερικόν. Ο Πανεπιστημιακός

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΝΑΝΙΑΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. ('Αθην. Πρακτ.).— 'Ο καγκελλάριος Χίτλερ έξεφώνησε σήμερον βαρυσήμαντον λόγον εἰς Μπρεσλάου ἐνώπιον δώδεκα χιλιάδων ἀκροατῶν. 'Ο Φύρερ συνώψισε πρῶτον τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας. 'Ωμίλησε περὶ τῆς ἑνότητος ἣτις ἐπετεύχθη, περὶ τοῦ θαύματος τοῦ σχηματισμοῦ ἡνωμένου γερμανικοῦ ἔθνους, περὶ τῆς ἐπανακτηθείσης τιμῆς του, περὶ τοῦ σεβασμοῦ τὸν ὁποῖον ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ξένους ἡ ἀξία τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν χρηστῶν ἠθῶν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς γερμανικῆς ζωῆς. Περιέγραψεν ἀκολούθως τὸ βαρὺ ἔργον, οὗτινος εἶχεν ἐπιληφθῆ ἀρχήθεν πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἐνώπιον τῶν ὁμάτων ὅλου τοῦ κόσμου.

«Οὐδεμία λέξις ἐξεστομίσθη — εἶπεν — ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ ἑκληφθῆ ὡς ἀπειλὴ ἐναντίον ἄλλου λαοῦ. Οὐδεμία πρωτοβουλία δράσεως ἀνελήφθη δυναμένη νὰ θεωρηθῆ ὅτι στρέφεται κατ' ἄλλης χώρας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας τριετίας ἡ ἀνόρθωσις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ὁλοκληρώθη μέχρι βαθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον οὐδέποτε εἶχε φθάσει ἐν τῇ ἱστορίᾳ. 'Αλλὰ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἀνεπτύχθη φανατικὴ θέλησις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ὅπως ἀποκτήσῃ οὗτος τὴν δύναμιν ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ πλέον ποτὲ οὔτε πλέον νὰ ἀνεχθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐδέχθη. 'Ο γερμανικὸς λαός, καθὼς καὶ πάντες οἱ λοιποὶ λαοί, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὴν καμπὴν μιᾶς νέας ἐποχῆς, νέων ἰδεῶν, νέων ἀντιλήψεων καὶ νέων πραγματικοτήτων. "Οχι μόνον οἱ Γερμανοί, οἱ ἠττημένοι τῆς ἄλλοτε, ἀλλὰ καὶ οἱ νικηταὶ εἶνε πεπεισμένοι, ὅτι ὑπάρχει τι τὸ ἀτακτον καὶ, πρὸ πάντων, ὅτι τὸ λογικὸν ἐξέλιπεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἀντὶ τοῦ λογικοῦ τὸ πάθος τοῦ μίσους θὰ ἐπεκράτει, τὸ πάθος τοῦ φθόνου καὶ τῆς κερδοσκοπίας.

Πάντα ταῦτα θὰ ἐπροκάλουν ἐκ νέου αἴσθημα φόβου καὶ δέους διὰ τοὺς λαούς. Εἶνε ταῦτα πράγματα, τὰ ὁποῖα συναισθάνονται οἱ λαοὶ πανταχοῦ καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἤπειρον αὐτὴν ὅπου οἱ λαοὶ εὑρίσκονται εἰς τόσον στενὴν ἐπαφὴν οἱ μὲν πρὸς τοὺς δέ. Νέα τάξις πραγμάτων ἔδει ν' ἀποκατασταθῇ. Οἱ λαοὶ ἔδει νὰ εὕρουν νέας βάσεις διὰ τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις. Νέα ἐποικοδόμησις ἔδει ν' ἀνακύψῃ παρέχουσα εἰς ὅλους τὴν ἀναγκαίαν ἄνεσιν πρὸς τὸ ζῆν».

»'Αφετηρία πρὸς διάπλασιν τῶν νέων πραγμάτων δέον νὰ τεθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι δὲν θὰ ἀφαιρεθῇ τι ἀπὸ ἄλλους λαοὺς ἀλλ' ὅτι θὰ ἀποκατασταθοῦν δικαιώματα ἴσα, οὕτως ὥστε νὰ διαμορφωθῇ αὐτοπροαίρετος ἡ θέλησις ὅπως οἱ λαοὶ ἀναλάβουν τὰς νομικὰς των ὑποχρεώσεις. 'Ο γερμανικὸς λαὸς ζῇ σήμερον σύμφωνα μὲ τὰς πεποιθήσεις ταύτας. Τὰς ἔχει ἐνστερνισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε δὲν τοῦ εἶνε πλέον δυνατὸν ν' ἀπομακρυνθῇ αὐτῶν».

'Ακολούθως ὁ Φύρερ περιέγραψε τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἐκ τοῦ γαλλοσοβιετικοῦ συμφώνου.

«Ἡ Γερμανία — εἶπεν — ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ τὸ μόνον δυνατὸν συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῇ. 'Εὰν ὁ κόσμος, ὁ πέριξ τῆς Γερμανίας, ἔμελλε πάλιν νὰ περιπλακῇ εἰς νέας στρατιωτικὰς συμμαχίας, τότε ἡ Γερμανία θὰ ἤθελε τοὐλάχιστον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν κυριαρχίαν της ἐφ' ὅλου τοῦ ἐδάφους τοῦ Ράϊχ. 'Εξ ἄλλου, θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀνυπόφορον νὰ ἰσχυρισθῇ τίς ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς κυριαρχίας τοῦ Ράϊχ εἰς τὰ ἰδικά του ἐδάφη δὲν θὰ ἦτο ἀνεκτή. Ποία θὰ ἦτο ἡ τάξις τῶν πραγμάτων μεταξὺ λαῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπέτρεπον νὰ ἀπειλῆται εἰς ἄλλος λαὸς μόνον διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν του; Ἡ Γερμανία δὲν θὰ ἐνέδιδε ποτὲ εἰς παρομοίας ἀντιλήψεις καὶ ὁ κόσμος δέον νὰ τὸ γνωρίζῃ. 'Ο γερμανικὸς λαὸς δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸ τί κάμνουν οἱ ἄλλοι λαοὶ ἐντὸς τῶν συνόρων των καὶ θεωρεῖ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὡς πρῶτον ὅρον ἀληθοῦς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν λαῶν διότι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ζῇσῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα αὐτῷ χῶρον ὡς βούλεται. Ἡ Γερμανία δὲν προβάλλει διεκδικήσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἔναντι ἄλλων λαῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλει νὰ γίνεται ἀντικείμενον διεκδικήσεων ἄλλων λαῶν. "Ας μὴ ἀπατῶνται οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπίστευον ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταὶ δὲν εἶνε εἰμὴ ἰδέαι ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς ὁ 'Αδόλφος Χίτλερ. "Οχι. Ἡ γνώμη αὕτη εἶνε γνώμη ἑνὸς λαοῦ ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων».

'Ο Φύρερ ἐδήλωσεν ἀκολούθως, ὅτι προσεπάθησε πάντοτε, ἀποφεύγων παρομοίας παρανοήσεις, νὰ δώσῃ ἕνα νέον περιεχόμενον ἐννοίας εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Προέτεινεν οὕτω, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας εἰρήνης νὰ συναφθῇ συμφωνία διαρκείας ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος, διὰ περιόδου τοὐτέστιν μακροτέρας καὶ τῆς παρούσης γενεᾶς. Προσεπάθησε νὰ παρουσιάσῃ τὰς νέας αὐτὰς ἰδέας κατὰ τρόπον ἁπλοῦν, διότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τὰ περίπλοκα, τὰ δυσκολοανάγνωστα καὶ δυσνόητα ὑπομνήματα δὲν θὰ ἔφερον κανὲν ἀποτέλεσμα. 'Επὶ τῶν προσπαθειῶν τούτων θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποδώσουν τὴν ἀξίαν μιᾶς χειρονομίας. 'Εγὼ—συνέχισε—δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω μόνον μίαν χειρονομίαν, ἀλλ' ἠθέλησα νὰ κάμω ἔργον μου τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης διὰ μίαν περίοδον εἰκοσιπέντε ἐτῶν. ('Ενθουσιώδη χειροκροτήματα). Καὶ οἱ λαοί, καὶ αὐτοί, δὲν θέλουν οἱ πολιτικοί των νὰ κάμνουν χειρονομίας, ἀλλὰ νὰ ἀποληύουν αἱ ἐνέργειαί των εἰς εἰρήνην διαρκῆ. "Ας ἐρωτήσουν καὶ οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες τοὺς λαούς των ἐὰν συμμερίζωνται τὰς γνώμας αὐτάς, ἐὰν θέλουν ἡ Εὐρώπη νὰ περιτυλιχθῇ εἰς παντὸς εἴδους στρατιωτικὰς συμφωνίας. "Ας ἐρωτήσουν ἕκαστος τὸν λαόν του ἐὰν θέλῃ ὁ εἷς λαὸς νὰ περιορίσῃ τὸν ἄλλον ὅσον ἀφορᾷ τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδάφους, ἐὰν θέλῃ νὰ χωρίσουν πάλιν οἱ λαοὶ ἢ ἐὰν ὁ κόσμος ὅλος δὲν προτιμᾷ ὅπως ὁ παράλογος αὐτὸς πόλεμος καὶ ἐξωφρενικός, πόλεμος ὅλων ἐναντίον ὅλων, παύσῃ ἐπὶ τέλους».

'Ο Φύρερ ἐν συνεχείᾳ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς τοὐλάχιστον ἔθεσε τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἰς τὸν γερμανικὸν λαὸν καὶ τὸ ἔθεσεν ὡς μόνην καὶ ἀποφασιστικὴν ἐτυμηγορίαν δι' αὐτόν. «Κάμνω τώρα ἔκκλησιν εἰς τὸν γερμανικὸν λαὸν — εἶπε — καὶ ἐπιθυμῶ ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες πράξουν τὸ αὐτὸ εἰς τὰς χώρας των. "Ισως τότε οἱ λαοὶ δυνηθοῦν νὰ συμφωνήσουν μεταξύ των, ἐὰν οἱ πολιτικοί των ἠγέται δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ κατορθώσουν. Διὰ τοῦτο ἐζήτησα τὴν κρίσιν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὁ λαός, τόσον ἐμὲ ὅσον καὶ τοὺς συνεργάτας μου, ὅτι ἐξεπλήρωσαμεν τὴν ἐντολήν του. "Ο,τι ὁ λαὸς ἀποφανθῇ, θὰ εἶνε δι' ἐμὲ ὁ ὑπέρτατος νόμος. "Ο,τι ὁ λαὸς μοῦ ἀναθέσῃ, θὰ τὸ κάμω ἔργον μου. Εἶμαι Γερμανός, πιστεύω εἰς τὸν λαόν μου, πιστεύω εἰς τὴν τιμήν του καὶ τὸ μέλλον του. Πιστεύω εἰς τὸ δίκαιόν του καὶ ἀγωνίζομαι, ἵνα τὸ δίκαιον τοῦτο κατισχύσῃ. 'Αγωνίζομαι διὰ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην καὶ τοιουτοτρόπως ἀγωνίζομαι διὰ μίαν εἰρήνην καλυτέραν παρὰ διὰ τὴν μοιραίαν εἰρήνην τοῦ μίσους τοῦ παρελθόντος. 'Ιδοὺ τί πιστεύω καὶ ἰδοὺ τί ἐπαγγέλλομαι εἰς τὸν λαόν μου καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ σὺ λαὲ τάξου παρὰ τὸ πλευρόν μου.»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Τρανζόσεαν).— "Ολαι αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰς περίοπτον θέσιν τοὺς πίνακας τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ράϊχσταγ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς τοὺς ὁποίους κατήρτισε τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα. 'Επὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου εὑρίσκεται τὸ ὄνομα τοῦ 'Αδόλφου Χίτλερ ἀκολουθοῦν δὲ ἀμέσως τὰ ὀνόματα τῶν στενοτέρων συνεργατῶν αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ Ροδόλφου "Ες, τοῦ βουλευτοῦ Φρὶκ καὶ τῶν κ.κ. Γκαῖρινγκ καὶ Γκαίμπελς. Κατόπιν ἀκολουθεῖ μακρὰ σειρὰ χιλίων τριάκοντα πέντε ὀνομάτων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. 'Εξακόσιοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων τούτων θὰ κηρυχθοῦν ὡς ἐκλεγέντες.

Αἱ ἐφημερίδες ἐξ ἄλλου ἀφιερώνουν ὁλοκλήρους στήλας εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἔργου ὅπερ ἐπετέλεσεν ἡ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ κυβέρνησις κατὰ τὰ 3 □ ἔτη τῆς ὑπ' αὐτὴς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν. Οὕτω ἡ ἐφημερὶς «Γερμανία» διαβλέπει τὸν μεγίστον θρίαμβον τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων. Τονίζει ὅτι ἀπὸ τοῦ 1919 μέχρι τοῦ 1932 ἐξερράγησαν οὐχὶ ὀλιγώτεραι τῶν 26.320 ἀπεργιῶν, πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει τὴν ἀπώλειαν 193.000.000 ἐργασίμων ἡμερῶν ὑπολογιζομένων κεχωρισμένως δι' ἕκαστον ἐργάτην. Παρὰ τὰς θυσίας αὐτὰς ἡ ὑψωσις τῶν ἡμερομισθίων ἦτο μηδαμινή. Εἶτα, ἡ ἐφημερὶς συγκρίνει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἥτις ἐδημιουργήθη διὰ τὴν Γερμανίαν τὸ 1934 ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνην ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς ἄλλας χώρας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΗΜΕΡΟΝ

'Εντὸς τῆς ἡμέρας θὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως παρισταμένου καὶ τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶ ἡ ὁρκωμοσία τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Δευκαλίωνος Ρεδιάδη, ὁ ὁποῖος ὡς ἐγράφη ἤδη, θὰ ἔχῃ ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ταυτοχρόνως θὰ γίνῃ καὶ ἡ ὁρκωμοσία τοῦ κ. Θ. Χοϊδᾶ, ἐφ' ὅσον τελικῶς ἀποδεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

'Εξ ἄλλου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ συμπληρωθοῦν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑφυπουργεῖον τῆς 'Αγορανομίας.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ
ΔΙ' ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ

'Η ἀπειλὴ καθόδου εἰς ἀπεργίαν τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν καὶ τῶν τροχιοδρομικῶν προεκάλεσε τὴν λῆψιν συντόνων μέτρων ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῶν δύο πόλεων. Οὕτω ἀπὸ τῆς χθὲς καταγράφονται ἐλεύθεροι ἐργάται, ἵνα εἰς περίπτωσιν κηρύξεως τῆς ἀπεργίας ἐξασφαλίσουν τὴν συνέχισιν τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τροχιοδρομικῆς συγκοινωνίας. 'Επίσης ἐτοποθετήθη ἀπὸ χθὲς ἰσχυρὰ φρουρὰ εἰς τὸ παρὰ τὸν ὄρμον τοῦ 'Αγίου Γεωργίου ἐργοστάσιον τῆς «Πάουερ».

'Η ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπεργίας τηροῦνται μυστικαί.

Οἱ ἠλεκτροτεχνῖται ὑπέβαλον εἰς τὴν «Πάουερ» δι' ὑπομνημάτων των τὰ ἀκόλουθα αἰτήματα : 1) 'Επαναπρόσληψιν τοῦ ἀπολυθέντος 'Εμ. Μαρινάκη. 2) Κατοχύρωσιν τῆς μονιμότητός των. 3) Μονιμοποίησιν τῶν ὑφισταμένων ἐκτάκτων. 4) 'Αναθεώρησιν τῶν μισθολογικῶν κλιμακίων. 5) Πληρωμὴν τῆς ἡμερησίας 20δράχμου ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς μετατιθεμένους καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἐκτὸς τῆς ἕδρας. 6) 'Αφομοίωσις ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰ 30 κατὰ μῆνα ἡμερομίσθια. 7) Πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑορτολογίου εἰς ὅλα τὰ τμήματα. 8) Καθιέρωσιν τοῦ ὅρου εἰς τὸν ὑποσταθμὸν 'Ομονοίας δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος. 9) "Ιδρυσιν ταμείου προνοίας. 10) 'Ενίσχυσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ 11) Κατάρτισιν γενικοῦ κανονισμοῦ ἐργασίας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν κατήρτισε τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς τελετῆς ἐπὶ τῇ 'Εθνικῇ 'Εορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου. Κατὰ τοῦτο μεθαύριον Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30 π. μ. θὰ ψαλῇ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν δοξολογία κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παραστοῦν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, καὶ οἱ βουλευταί, ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος, οἱ τετιμημένοι διὰ τῶν ἀνωτάτων παρασήμων τοῦ Κράτους καὶ αἱ ἐκάστοτε καλούμεναι εἰς τὰς τελετὰς 'Αρχαί.

Τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα θὰ κληθῇ ἰδιαιτέρως.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΑΜΑΛΙΕΙΟΥ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐγένετο εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 'Αμαλιείου 'Ορφανοτροφείου σεμνὴ τελετή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Διάδοχος παρέδωσε τὴν σημαίαν εἰς τὸ Σῶμα τῶν 'Ελληνίδων ὁδηγῶν.

Εἰς τὴν τελετήν, πλὴν τοῦ Διαδόχου, παρέστησαν ὁ Μακαρ. 'Αρχιεπίσκοπος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μπενάκης, ὁ νομάρχης κ. Καλαμάρας, ὁ διευθυντὴς τῆς Σωματικῆς 'Αγωγῆς κ. Καρβελᾶς, ὁ κ. Μίνδλερ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν προσκόπων καὶ ἀρκετὸς κόσμος. Εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 'Ορφανοτροφείου εἶχε παραταχθῇ τὸ Σῶμα τῶν 'Ελληνίδων ὁδηγῶν, ὡς καὶ οἱ τρόφιμοι τοῦ 'Ορφανοτροφείου.

Μετὰ τὴν ἁφιξιν τοῦ Διαδόχου ἡ Κα Μπενάκη, ἐκ μέρους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Σώματος, προσεφώνησεν αὐτόν, εἰποῦσα ὅτι αἱ 'Ελληνίδες ὁδηγοὶ ἐκφράζουν τὴν χαρὰν των διὰ τὴν παρουσίαν του καὶ τοῦ ὑποσχονται ὅτι ἡ σημαία, τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς παραδώσῃ, θὰ καταστῇ δι' αὐτὰς ἱερὸν σύμβολον ἐργασίας καὶ παρόρμησις πρὸς ὡραίας πράξεις.

'Ακολούθως ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος ἀνέπεμψεν εὐχήν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Διάδοχος, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ παρατεταγμέναι ὁδηγοὶ ἴσταντο εἰς προσοχὴν καὶ ἐχαιρέτων, παρέδωσεν εἰς τὴν σημαιοφόρον των τὴν σημαίαν.

'Ηκολούθησε δοξολογία, κατὰ τὴν ὁποίαν χορὸς ἐκ τῶν ὀρφανῶν τοῦ 'Αμαλιείου ἔψαλεν ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια.

Μεθ' ὃ μία ὁδηγὸς ἀνέγνωσε τὴν ἡμερησίαν διαταγήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτονίζετο ἡ σημασία τῆς παραδόσεως τῆς σημαίας, τὰ χρώματα τῆς ὁποίας ἐφώτισαν κάθε 'Ελληνικὴν προσπάθειαν καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ὁποίας ἐκοιμήθησαν οἱ νεκροὶ τῶν μεγάλων 'Ελληνικῶν ἀγώνων.

Τέλος, ἀνεπέμφθη ἡ προσευχὴ τῶν ὁδηγῶν καὶ ἐψάλη ὁ 'Εθνικὸς "Υμνος, μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Διάδοχος ἀπεχώρησεν ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΛΑΒΗ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΔΥΣΑΡΕΣΤΩΝ ΕΚΤΡΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

'Ο γενικὸς γραμματεὺς τῆς Βουλῆς κ. Καλογερόπουλος ἐπεσκέφθη χθὲς ἐκ μέρους τοῦ κ. Σοφούλη τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶν καὶ διεβίβασε πρὸς αὐτὸν τὴν παράκλησιν ὅπως ληφθοῦν μέτρα ἀποτροπῆς ἐκδηλώσεων ὡς αἱ ἐπακολουθήσασαι τὸ χθεσινὸν μνημόσυνον τῶν Βασιλέων. 'Επίσης ὅπως ληφθῇ μέριμνα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα καὶ ὁ Τύπος ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς δημιουργίας ὀξύτητος ἐξ ἀφορμῆς τῆς κηδείας τοῦ Βενιζέλου.

'Ο κ. Μεταξᾶς ἀπήντησεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις συμμερίζεται τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀποφευχθῇ πᾶσα θυσία ἔξαψις τῶν πνευμάτων καὶ ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὴν θὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπιβάλλεται ἵνα διατηρηθῇ ἀπολύτως ἡ τάξις κατὰ τὴν μετακομιδήν, τὸ προσκύνημα καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ εἰς Κρήτην.

"Οσον ἀφορᾷ τὸν Τύπον, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ γίνουν ἀρμοδίως αἱ δέουσαι συστάσεις πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, ὅσαι δι' ὡρισμένων δημοσιευμάτων δυνατὸν νὰ προκαλοῦν τὸν ἐκατέρωθεν φανατισμόν.

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὰς χθεσινὰς σκηνὰς θὰ διεξαχθοῦν ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν πρωταιτίων καὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπερβασιῶν ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων, ἡ ὁποία θὰ συνοδεύσῃ τὴν σορὸν τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου ἐκ Βρινδησίου ἀναχωρεῖ σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐπιβαίνουσα τοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἀντιτορπιλλικῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀποπλεύσουν πρὸς παραλαβὴν τοῦ νεκροῦ.

'Η ἀντιπροσωπεία ἀπηρτίσθη τελικῶς ἐκ τῶν κ.κ. Στ. Γονατᾶ, Ι. Κουνδούρου, Λ. 'Ιασωνίδη, Γ. 'Αθανασιάδη-Νόβα, Α. Μπακάλμπαση καὶ Φ. Μανουηλίδου.

Εἰς Βρινδήσιον κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων θὰ ἐκφωνήσουν συντόμους λόγους οἱ κ.κ. Γονατᾶς καὶ Κούνδουρος.

Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ 6ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ

'Επανελήφθη καὶ χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ εἰς αὐτὴν ἐμφάνισις τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνῃ τὴν 'Απριλίου.

'Η πρώτη συνεδρίασις μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ θανάτου τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου καὶ τοὺς λόγους τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων θὰ λυθῇ διὰ τὴν ἐπαύριον, ὁπότε θ' ἀναγνωσθοῦν αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις.

Δοθέντος ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ψηφίσῃ καὶ τὴν ἐξουσιοδότησιν, αἱ συνεδριάσεις τοῦ Σώματος θὰ παρατα θοῦν καὶ μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ ΜΑΧΗΣ

'Ο ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μεταξᾶς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὴν διάλυσιν τοῦ τάγματος ἁρμάτων μάχης ἀπήντησεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διαλύσεως, ἀλλὰ περὶ ὑπαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ σχολεῖον ἐφαρμογῆς πεζικοῦ.

'Ὡς διοικητὴς τοῦ τάγματος θὰ παραμείνῃ ὁ συνταγματάρχης κ. Βραχνός, ὅστις, ὡς γνωστόν, τυγχάνει καὶ διοικητὴς τοῦ σχολείου ἐφαρμογῆς πεζικοῦ.

ΑΙΡΟΝΤΑΙ
ΑΙ ΕΚΤΟΠΙΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Καταρτισθεῖσαι ὑπογράφονται ἐντὸς τῆς ἡμέρας αἱ ἀποφάσεις τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ μέτρου τῶν ἐκτοπίσεων τῶν τυχόν των χάριτος τέως ἀξιωματικῶν. Αἱ ἀποφάσεις θὰ ἰσχύσουν ἀπὸ τῆς 25ης Μαρτίου.

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
ΤΗΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— 'Εκήρυξαν σήμερον ἀπεργίαν οἱ 24 περίπου διδάσκαλοι τῆς 'Ισραηλιτικῆς Κοινότητος 'Ισραηλῖται "Ελληνες ὑπήκοοι. διαμαρτυρόμενοι διότι ἡ Κεντρικὴ προσλαμβάνει διδασκάλους μὴ "Ελληνας ὑπηκόους.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΥΝΙΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Κατὰ παρεχομένας πληροφορίας ἐξ 'Ολλανδίας, ὁ οὐνίτης ἐπίσκοπος συνεχίζων τὴν προπαγανδιστικὴν του ἐκστρατείαν, μετέθη εἰς 'Ολλανδίαν. Εἰς τὸ "Αμστερνταμ ἔδωκε τὴν πρώτην διάλεξίν του, αἱ δὲ προσκλήσεις καὶ τὰ προγράμματα ἐχαρακτήριζον αὐτὸν ὡς «'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνῶν καὶ Πρωθιεράρχην τῆς 'Ελλάδος». Αἱ προσκλήσεις ἦσαν αὐστηρῶς προσωπικαί, ἀπεστάλησαν δὲ καὶ πρός τινας πολίτας "Ελληνας, οἱ ὁποῖοι μετὰ δυσφορίας παρηκολούθησαν τὰς κατὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας δηλώσεις τοῦ οὐνίτου. Τὸν παρουσίασεν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὁ γνωστὸς Φλαμανδὸς Ντὲ Βάλε, πολλάκις ἐπισκεφθεὶς τὰς 'Αθήνας.

'Ο Ντὲ Βάλε ἔγραψε καὶ ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ Οὐνίτου ἐπισκόπου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μααστρίχτ», τῆς ὁποίας εἶνε συντάκτης. 'Ο ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ συνήθους ὕφους του εἶπεν εἰς τὴν διάλεξίν του, ἐκτὸς ἄλλων, ὅτι ἡ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀποσύθεσιν, ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα κατ' αὐτοῦ λαμβάνει ἡ Τουρκία, καταρρέει ὁριστικῶς, ἡ δὲ πτῶ